

عنوان مقاله:

جایگاه خلیفه و فرمان روایان ایرانی در تاریخ نوشته های ایرانیان

محل انتشار:

دو فصلنامه جستارهای تاریخی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

پروین ترکمنی آذر - دانشیار پژوهشکده تاریخ، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

موضوع جایگاه خلیفه و حکومتگران ایرانی در تاریخ نوشته های مورخان ایرانی، با تعلق حق خلافت به مدعیان آن آغاز می شود و سپس با بحث تقسیم قدرت معنوی و دنیوی خلفا و انتقال قسمتی یا تمامی آن به حکومتگران ایرانی ادامه می یابد. مورخان، در این مرحله، از نظریه پردازی های فقهی مذاهب برای توجیه لزوم و بیان چگونگی انتقال قدرت دنیوی خلیفه سود جستند. این بحث، با گذشت زمان و با تاثیر پذیری از حکمت عملی، بخشی از اندیشه ایرانیان پیش از اسلام درباره آیین ملک داری، به واگذاری قدرت معنوی به علمای دین و حکومتگران ایرانی، انجامید. منظور از پرداختن به این مقاله نشان دادن چگونگی تاثیر پذیری مورخان از وضع سیاسی و فکری جامعه و تاثیر گذاری آن در نوشتارهای تاریخی است. به طوری که، در بررسی سیر تحول نگاه مورخان به جایگاه خلیفه و حکومتگران، می توان به تحول در اندیشه متفکران نسبت به جایگاه خلیفه و حکومتگران و علل آن پی برد.

کلمات کلیدی:

خلیفه، فرمان روایان ایرانی، ساختار قدرت، فقه سیاسی، آیین ملک داری ایرانیان، حکمت عملی، مورخان ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1469045>

